

F. t. l. vedr. konkursloven

ikke foreslås ændret), til at afsætte kurator, samt i øvrigt lade kurators forsømmelighed indgå i vurderingen af, om skifteretten på ny vil udpege den pågældende som kurator i et andet konkursbo, herunder eventuelt udnytte kompetencen efter konkurslovens § 113, stk. 3 (som heller ikke foreslås ændret), til at forkaste et valg af den pågældende som kurator i et andet bo. Det foreslås endvidere, at kurators forsømmelighed også kan tillægges betydning ved vederlagsfastlæggelsen, jf. pkt. 3.3.2 nedenfor.

Der henvises til betænkningen side 65 ff. og 70 ff.

3.2.2.3. Justitsministeriet kan tilslutte sig Konkursrådets synspunkter og forslag, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse med rådets lovudkast. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1-7 (forslag til konkurslovens § 110, stk. 1, § 125, stk. 1-3, § 126 og § 239) og bemærkningerne hertil.

3.3. Fastsættelse af vederlag til kurator

3.3.1. Gældende ret

Skifteretten fastsætter vederlag til kurator efter en konkret bedømmelse på grundlag af en begrundet indstilling fra kurator, jf. konkurslovens § 239, stk. 1. Fastsættelsen af vederlaget skal ske under hensyn til arbejdets omfang og boets beskaffenhed, det med arbejdet forbundne ansvar og det under de givne omstændigheder opnåede resultat.

Ved vederlagsfastsættelsen inddrages således ikke blot boets størrelse, sammensætningen og arten af boets passiver, men også intensiteten og kompleksiteten af det arbejde, der har været forbundet med boets behandling, har selvstændig betydning. Skifteretten lægger også vægt på den betydning, bobehandlingen kan have for arbejdspladser, for ansatte og deres familier, samfundsværdier mv. Størrelsen af de aktiver, som kurator skaffer til boet, og kurators ganske særlige indsats har ligeledes betydning.

Ved »intensiteten« af det arbejde, der har været forbundet med boets behandling, tænkes navnlig på, at kurator i den indledende fase i et bo med en erhvervsvirksomhed i drift ofte må udføre arbejde uden for normal kontortid og uden for kontoret, at registrering og sikring af aktiver samt stillingtagen til gensidigt bebyrdende kontrakter ofte forudsætter et hurtigt og effektivt arbejde, og at kurator for at løse disse hastende opgaver kan blive nødsaget til at beslaglægge advokatkontorets kapacitet og tilsidesætte andre arbejdsopgaver, jf. betænkning nr. 1086/1986 om kurasalærer mv. side 40.

Arbejdets »kompleksitet« sigter bl.a. til udviklede modregningsforhold, udenlandske aktiver og forretningsforhold, problemer på grund af skyldnerens

mangelfulde regnskabsføring, spørgsmål i relation til loven om virksomhedsoverdragelse, indtræden i gensidigt bebyrdende kontrakter, færdiggørelse af løbende produktion og omstøtelsesspørgsmål.

3.3.2. Lovforslagets udformning

3.3.2.1. Konkursrådet lægger vægt på, at rammerne for fastsættelsen af kurators vederlag fremmer en hurtig og effektiv bobehandling. Konkursrådet anfører, at det ikke kan udelukkes, at de nuværende rammer for vederlagsfastsættelsen – hvor skifterettens kontrolfunktion og involvering i bobehandlingen som nævnt ovenfor i pkt. 3.2.1 generelt er nedtonet efter ændringen af konkursloven i 1996 – ikke i tilstrækkelig grad medvirker hertil. Rådet finder, at det foreslåede skærpede tilsyn fra skifterettens side, jf. pkt. 3.2.2 ovenfor, i vidt omfang vil kunne afhjælpe de mulige problemer, som de nuværende rammer for vederlagsfastsættelsen kan have været årsag til. Med forslaget får skifteretten således både en forpligtelse og en reel mulighed for at gribe ind over for en langsommelig sagsbehandling eller et overdrevent tidsforbrug fra kurators side.

Det er Konkursrådets opfattelse, at en hurtig og effektiv bobehandling af høj kvalitet kan fremmes yderligere ved, at det i konkurslovens § 110, stk. 1, betones, at det er kurator, der bærer hovedansvaret for, at bobehandlingen fremmes mest muligt, og det at leve op til dette ansvar er en vigtig del af en kvalitetsbetonet bobehandling, som dermed også har betydning for det vederlag, som kurator kan opnå. Ved at betone dette selvstændige ansvar for kurator og åbne mulighed for at håndhæve det også igennem vederlagsfastsættelsen, får skifteretten et reelt alternativ til at afsætte kurator, hvilket ikke i alle tilfælde vil være en proportional eller hensigtsmæssig reaktion henset til f.eks. omfanget af den udviste forsømmelighed eller tidspunktet i bobehandlingen.

Konkursrådet foreslår på denne baggrund, at det udtrykkeligt kommer til at fremgå af § 110, stk. 1, at kurator skal fremme boets behandling mest muligt. Rådet bemærker, at en tilsvarende bestemmelse findes i dødsboskiftelovens § 54, stk. 1, for så vidt angår bobestyrere i dødsboer. Det er i forarbejderne til denne bestemmelse fremhævet, at det er bobestyrerens ansvar, at behandlingen fremmes uden unødigt ophold, og at boet skal sluttes så hurtigt, som det er praktisk muligt, jf. betænkning nr. 1270/1994 om behandling af dødsboer side 233.

Konkursrådet foreslår endvidere, at det i konkurslovens § 239 betones, at fastsættelsen af kurators vederlag skal ske ud fra en samlet vurdering af det udførte arbejde og dermed også arbejdets kvalitet i bredere